

ДЕРЖАВНА

СІМЕЙНА ТА МОЛОДІЖНА ПОЛІТИКА:

законодавство, методи та практики

ISSN 2786-6238

DOI 10.58340/2786-6238-2023-1-2(5-6)

Загальнодержавне науково-практичне видання

Засновник: Український державний університет

імені Михайла Драгоманова

Видається чотири рази на рік

1–2 (5–6)

2023

Рік заснування: 2021

Ідентифікатор медіа:

R30-01415

Видавець:

Український державний університет
імені Михайла Драгоманова

Головний редактор:

Ф. К. Іллюк

Адреса редакції:

01001, Україна, м. Київ,
вул. Пирогова, 9

e-mail: mail@dismp.gov.ua

тел.: (050) 280-98-88

© Редакція журналу «Державна сімейна та молодіжна політика: законодавство, методи та практики»

© Український державний університет імені Михайла Драгоманова

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ ТА КОМУНІКАТИВНІ ЗАСОБИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЦИФРОВІЗАЦІЇ МОЛОДІЖНОЇ РОБОТИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

УДК 316.774

DOI 10.58340/2786-6238-2023-1-2(5-6)-1

Ростислав ДРАПУШКО,

проректор з науково-педагогічної роботи УДУ імені Михайла Драгоманова, кандидат філософських наук, доцент, заслужений працівник соціальної сфери України
ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-3089-5349>

Павло ГОРІНОВ,

директор НН інституту права та політології УДУ імені Михайла Драгоманова, кандидат юридичних наук,

заслужений працівник соціальної сфери України
ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-8294-2784>

Єгор МІНЕНКО,

молодший науковий співробітник відділу науково-методичного та кадрового забезпечення роботи з молоддю НДЦ «Інститут сімейної та молодіжної політики імені О. Яременка» НН інституту права та політології УДУ імені Михайла Драгоманова
ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-7169-3252>

Стаття присвячена комплексному дослідженню сучасного стану цифровізації молодіжної роботи в умовах воєнного стану, зокрема було проаналізовано роль інформаційних ресурсів та комунікативних засобів у процесі цифровізації молодіж-

ної роботи в умовах воєнного стану. Досліджено, як сучасні технології та цифрові медіа можуть вплинути на ефективність роботи з молоддю в умовах воєнного стану. Виявлено, що інформаційні ресурси та комунікативні засоби стають ключовими інструментами для забезпечення доступу молоді до інформації, розвитку її компетентностей та активізації участі молоді в житті громади. Здійснено кількісний та якісний аналіз медіа-контенту для оцінки й аналізу умов формування та реалізації молодіжної політики в об'єднаних територіальних громадах (дослідження «Аналіз інтернет-ресурсів ОТГ» передбачало контент аналіз та якісний аналіз наявних інтернет-ресурсів ОТГ – офіційні сайти, сторінки у Facebook, YouTube-ролики – з точки зору їх орієнтованості на молодь, її проблеми та потреби.).

Ключові слова: молодіжна політика, інформаційні ресурси, механізми реалізації молодіжної політики, цифровізація молодіжної роботи, молодіжна робота в об'єднаних територіальних громадах.

Залучення молодих людей до процесу прийняття управлінських рішень може здійснюватися на різних етапах, а саме: підготовки і прийняття рішень, реалізації та оцінки результатів. Молоді люди відчують, що вони важливі, а їхні думки враховуються, і що вони можуть внести свій вклад у прийняття рішень на національному, регіональному та місцевому рівнях [1]. Однак активізація участі молоді в житті громади і суспільства відбувається засобами молодіжної роботи, що вимагають ефективного та раціонального використання наявних ресурсів, зокрема інформаційних.

Згідно наукових праць низки вітчизняних та зарубіжних дослідників, слід відзначити, що характерними рисами інформаційних ресурсів є їх здатність виступати як структурно-організуючий і керівний фактор у діяльності окремої особи, суспільства та держави. Забезпечення спільноти необхідними даними, які використовуються як внутрішньо в спільноті, так і для здійснення інформаційних функцій територіальних громад та суспільства загалом, є важливим завданням.

Інформація як концепт відображає тільки психічну сутність реальних явищ, процесів та об'єктів. Саме ця єдність відображення, відділеного від свого носія, визначає його пасивність з енергетичної точки зору. Інформація виникає виключно у відносинах між суб'єктом та об'єктом, а тому може мати місце лише в активності людини, зокрема, інформація, яка відображає реальність, може впливати на об'єкти та процеси реального світу.

Феномен інформації виявляється в багатоплановості проявів, виявляючи свою специфіку в умовах реалізації процесів інформаційної взаємодії, що відбуваються в різних видових інформаційних середовищах, характерних для окремих структурних компонентів реальності. Інформація демонструє свою специфіку також на різних стадіях впровадження процесів інформаційної взаємодії.

Важливо відзначити, що феномен інформації проявляє себе не лише в результаті взаємодії об'єктів фізичної реальності. Він також може виникнути внаслідок взаємодії процесів, що відбуваються в цій реальності. Коли такі взаємодії призводять до змін властивостей даних процесів, ці зміни слід розглядати як один із варіантів інформації, яка відзначається своєю динамічністю.

Одне з відомих та загально визнаних визначень поняття інформації сформульоване академіком В. М. Глушковым. У його праці, опублікованій практично півстоліття тому, вказується на такий її аспект: інформація, в її найзагальнішому розумінні, визначається як міра нерівномірності розподілу матерії та енергії в просторі і часі, міра змін, що супроводжують всі події та процеси в світі. Ця дефініція спирається на атрибутивний підхід до розуміння інформації та визначає два основних аспекти її сутності – статичний (розподіл матерії та енергії в просторі) і динамічний (зміни в часі процесів).

Сьогодні інформація відіграє все вагомішу роль у суспільних, культурних та економічних процесах. Особливо це стосується молодого покоління, яке є найбільш вразливою та менш емоційно стійкою групою населення. Молодь зазнає значних труднощів у досягненні своїх цілей, реалізації планів та використанні свого інтелектуального потенціалу, що одночасно впливає на соціальну структуру суспільства та сприяє якісним змінам у ній. У період формування своєї особистості молоді люди зіштовхуються із широким спектром соціальних, правових, психологічних та медичних викликів. У більшості випадків через відсутність соціальної компетентності вони не готові ефективно впоратися з цими труднощами та не володіють необхідними навичками для їх вирішення. Відсутність адекватної інформації про те, як можна розв'язати певні проблеми самостійно, підсилюється недостатністю знань щодо того, які спеціалісти та служби можуть надати реальну допомогу та підтримку.

Суть інформаційного забезпечення молоді полягає в наданні інформації на всіх рівнях молодіжної політики; поширенні інформації молоді, молодіжним і дитячим громадським організаціям, фахівцям, які працюють з дітьми та молоддю; створенні інформаційних, методичних та дослідницьких матеріалів для дітей і молоді; розвитку та підтримки системи інформаційних каналів (наприклад, телефонних гарячих ліній, веб-сайтів в інтернеті, що охоплюють питання роботи з дітьми та молоддю в муніципальних установах освіти тощо).

У зв'язку з високим попитом молодих людей на різноманітну інформацію необхідно постійно розвивати та вдосконалювати існуючі засоби її інформаційного забезпечення. Ключовим елементом успішної реалізації цієї мети є комплексність, повнота, адекватність, достовірність та зв'язаність механізмів управління інформаційними потоками, а також ухвалення відповідних управлінських

рішень. Тому одним з основних завдань, що стоять перед органами влади, є забезпечення захисту прав молоді на отримання достовірної і якісної інформації, яка є необхідною для її повноцінного становлення та розвитку.

Закон України «Про науково-технічну інформацію» встановлює, що основними видами інформації є статистична інформація, масова інформація, інформація про діяльність державних та місцевих органів управління, правова інформація, інформація про особу, довідково-енциклопедична інформація та соціологічна інформація [2]. В той же час діюче інформаційне законодавство не надає повного та юридично закріпленого визначення інформаційних ресурсів. Найбільш прийнятним термінологічним означенням інформаційних ресурсів для роботи з молоддю в громаді є наступне: це конкретні інформаційні ресурси чи об'єкти документів, результати інтелектуальної, творчої й інформаційної діяльності, бази даних, усі види архівів, бібліотечні, музейні фонди тощо, що містять інформацію та знання, збережені на відповідних її носіях.

Для успішної реалізації молодіжної політики в об'єднаних територіальних громадах (ОТГ) важливим є створення сприятливих умов для активної участі молодих жителів громади у вирішенні питань місцевого значення в рамках Конституції та законів України. Це включає задоволення їхніх соціальних, культурних, побутових й інших потреб шляхом надання відповідних послуг, сприяння соціально-економічному, культурному розвитку території та реалізації місцевих програм.

Органи управління в громаді виконують ряд важливих функцій стосовно інформаційних ресурсів:

- збір, обробка та надання інформації населенню, зокрема про події, які мають важливе значення для жителів ОТГ. Це включає повідомлення про плани спільних заходів, прибирання території, організацію дозвілля та інші ініціативи, базовані на участі громадян у вирішенні питань місцевого рівня;

- популяризація інформації про громадські заходи, час прийому посадових осіб, графік прийому громадян в органах управління, а також розміщення інформації про місцезнаходження соціальних об'єктів, підприємств, установ та організацій;

- ініціювання збору та узагальнення пропозицій громадян щодо пріоритетних проблем громади. Це також передбачає включення цих проблем до місцевих програм розвитку та координацію завдань для їх вирішення.

Усі ці дії спрямовані на створення активної та відповідальної молодіжної спільноти, яка бере активну участь у формуванні місцевої дійсності та вирішенні важливих питань для ОТГ. Саме тому на рівні територіальної громади важливим є планування молодіжної роботи. Для цього потрібно володіти достовірною

інформацією щодо становища молоді та її потреб, а також можливостей їх задоволення в конкретній ОТГ [3].

Об'єднані територіальні громади виступають як центри місцевого суспільного життя. Це дозволяє їм формувати власне бачення актуальних проблем. Особливо важливими є інформаційні можливості громади, зокрема в контексті її управління: встановлення спокою серед населення, акцентування уваги на необхідності вжиття заходів громадянами у випадках, наприклад, епідемій, організація громадських дій – врегулювання стихійних лих, територіальне прибирання тощо. Однак належне та оперативне інформування можливе лише за умови своєчасної реакції на актуальну ситуацію.

Законодавче визначення інформації міститься в статті 200 Цивільного кодексу України та статті 1 Закону України «Про інформацію». Згідно з цими нормами інформацією є будь-які відомості та/або дані, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді. Стаття 4 Закону України «Про інформацію» визначає вичерпний перелік суб'єктів інформаційних відносин, до яких належать фізичні та юридичні особи, зокрема, об'єднання громадян та суб'єкти владних повноважень. До того ж, у ст. 7 Закону України «Про інформацію» закріплені гарантії держави для всіх суб'єктів інформаційних відносин. А оскільки ОТГ є суб'єктом цих відносин, вони також мають рівні права і можливості доступу до інформації [4].

Відповідно, право юридичних осіб на отримання інформації забезпечується як на національному, так і міжнародному рівнях. При цьому важливо відзначити, що можливість вільного отримання інформації всіма суб'єктами інформаційних відносин є законним правом за умови, що така інформація необхідна для здійснення їхніх прав, свобод та законних інтересів. Згідно з міжнародними та національними нормами, громада та її органи управління як суб'єкти інформаційних відносин мають гарантоване право на отримання будь-яких відомостей та/або даних, як це передбачено статтею 3 Закону України «Про органи самоорганізації населення».

При цьому згідно з ч. 2 ст. 7 Закону України «Про інформацію» ніхто не може обмежувати права громади у виборі форм, джерел одержання інформації, за винятком випадків, передбачених законом. Варто підкреслити, що відповідно до приписів ч. 2 ст. 5 цього закону, реалізація права на інформацію не повинна порушувати громадські, політичні, економічні, соціальні, духовні, екологічні права, свободи та законні інтереси інших громадян, права та інтереси юридичних осіб.

Аналізуючи діючі законодавчі акти, включаючи ті, що були згадані вище, а також ті, які не були згадані, можна дійти висновку, що право громади на

отримання інформації є закріпленим на законодавчому рівні та гарантованим державою. Проте слід пам'ятати, що при отриманні інформації, зокрема персональних даних фізичних осіб, обов'язково дотримуватися вимог, які закон встановлює щодо умов одержання, використання та поширення такої інформації.

Інформаційне забезпечення громади включає різноманітні типи інформації:

1. Інформація про фізичних осіб, які проживають на території діяльності об'єднаних територіальних громад (персональні дані жителів, учасників загальних зборів, конференцій, членів комітетів, списки ветеранів, боржників тощо). Ця інформація повинна збиратися та використовуватися відповідно до вимог закону, зокрема статті 12 Закону України «Про інформацію» [4]. Особлива увага повинна приділятися інформації про активних громадян, які займаються громадською роботою або виявляють інтерес до неї, оскільки вони можуть включитися до складу робочих груп, комітетів та навіть очолити об'єднані територіальні громади іншого рівня, які діють на одній території.

2. Інформація про територію об'єднаних територіальних громад, зокрема соціальний паспорт території, її межі, історичні та географічні особливості, екологічні проблеми, транспортні комунікації, характеристики житлового фонду тощо.

3. Інформація про органи державної влади, органи місцевого самоврядування, державні і муніципальні установи, а також про керівників цих органів та їх структурних підрозділів.

4. Інформація про підприємства, установи, фінансові та науково-дослідні установи, включаючи інформацію про їхню діяльність, власність та працівників.

5. Інформація про соціальну інфраструктуру, до якої входять організації та установи, що надають соціальні послуги, а також громадські організації, політичні партії тощо.

6. Інформація про стан довкілля, товари, правову і соціологічну інформацію, а також статистичні дані, важливі для реалізації завдань та цілей об'єднаних територіальних громад.

Цей різноманітний спектр інформації відіграє ключову роль у забезпеченні ефективного управління та розвитку громад. При тому зазначимо, що молоді люди проявляють значний інтерес до отримання інформації про свої права та обов'язки, можливості реалізації прав на охорону здоров'я, освіти, соціальне обслуговування, професійну орієнтацію, підготовку та зайнятість, відпочинок, соціальну реабілітацію, допомогу у складних життєвих ситуаціях, а також підтримку молодих сімей, молодіжних, дитячих громадських об'єднань та інші аспекти, пов'язані з державною молодіжною політикою.

Фахівці, що працюють з молоддю, розуміють значущість надання інформаційних та консультаційних послуг для цільової аудиторії. Важливим є вміння відповідати на інформаційні потреби молоді, надаючи їм зрозумілу та корисну інформацію. Основний принцип формування таких послуг – забезпечення всім молодим людям рівного доступу до важливої для них інформації, консультування та підтримки.

У більшості європейських країн інформація про молодь визнається як частина молодіжної роботи й надається муніципалітетами та різними організаціями. Молодіжна інформація підтримує зростання, незалежність молоді та її добробут.

За результатами дослідження «Сучасний стан формування та реалізації молодіжної політики в об'єднаних територіальних громадах», проведеного в межах НДР, близько 60% спеціалістів, які працюють з молоддю в об'єднаних територіальних громадах, відмітили, що знають точну кількість юнаків та дівчат у своїй громаді.

При чому активність молоді в ОТГ спеціалісти оцінюють скоріше як низьку, аніж високу.

Проблеми молоді в громадах виступають як важлива відправна точка для організації молодіжної роботи. Основна мета цієї роботи полягає у включенні молодих людей до громадського життя шляхом розв'язання їхніх питань та проблем. Важливою метою є надання їм підтримки у знаходженні свого місця в суспільстві, виявленні та реалізації власних здібностей і талантів. Фахівці, які працюють із молоддю в об'єднаних територіальних громадах, мають власне уявлення про головні проблеми молодих людей. У рамках даного дослідження виділено наступні їх групи:

- проблеми, пов'язані зі збройною агресією росії;
- проблеми з працевлаштуванням та небажання займатися підприємництвом, відсутність роботи;
- низька активність молоді: байдужість, відсутність ініціативи, обмежена громадянська та політична активність;
- житлові проблеми серед молоді та молодих сімей;
- проблеми пов'язані з вживанням алкоголю та наркотичних речовин;
- психологічні проблеми: втрата життєвих орієнтирів, насильство, асоціальна поведінка;
- залежність від інтернету та комп'ютерів;
- недоліки в системі забезпечення якості освіти;
- бажання мігрувати в пошуках роботи до інших регіонів України чи за кордон.

На думку опитаних фахівців, які працюють в ОТГ, молоді притаманні всі означені групи проблем. В першу чергу виділяється проблеми, пов'язані зі збройною

агресією росії (87,1%), пасивність молоді (76,5%), безробіття, відсутність перспективи, проблеми з працевлаштуванням, небажання займатися підприємництвом, відкрити власну справу (72,4%) та трудова міграція, бажання виїхати до іншої місцевості в Україні або за кордон (62,2%). Наймеш вираженою проблемою є недоліки в системі забезпечення якості освіти.

Слід зазначити, що фахівці, які взяли участь у дослідженні, займаються активізацією молоді, організацією молодіжної роботи та психологічними негараздами. Щодо житлової проблеми серед молоді та молодих сімей, відкладання шлюбу й народження дітей, то вони залишаються поза увагою фахівців по роботі з молоддю.

Водночас варто зазначити, що це не пов'язано з їхнім небажанням вирішувати ці проблеми. Наприклад, 72,4% опитаних фахівців відмітили проблему безробіття та проблеми з працевлаштуванням, але лише 17,7% із них заявили, що присвячують даному питанню свою увагу. Аналогічно 62,2% респондентів вказали на проблему трудової міграції та бажання молоді змінити місце проживання, але лише 13,5% визначили цю проблему як основну в своїй роботі. Схожим чином більшість фахівців (78,1%) зосереджуються на вирішенні проблеми пасивності молодого покоління.

Однак стосовно психологічних проблем, які були відзначені як важливі 40 відсотками опитаних фахівців, то, як виявляється, тільки 38% із них зосереджуються на вирішенні цієї проблеми. Аналогічно щодо проблеми відсутності місць для відпочинку та культурних заходів для молоді, яка була відзначена 49% опитаних, а 56% учасників дослідження зазначили, що працюють над її вирішенням.

Як було з'ясовано, фахівці, які займаються молоддю в об'єднаних територіальних громадах, отримують інформацію про проблеми молоді безпосередньо від самої молоді. Водночас вони також звертаються до соціальних мереж та інтернету для отримання інформації про проблеми молоді (відзначено 46,9% опитаних), а також до громадських молодіжних лідерів (35,7% опитаних) та від фахівців, які безпосередньо працюють з молоддю (38,8% опитаних). При цьому лише 17,3% фахівців використовують у роботі дані соціологічних опитувань.

Підвищення ефективності інформаційних послуг базується на розумінні потреб та проблем сучасної молоді. Інформація, що виходить із цих потреб, може бути актуальною та важливою, а самі інформаційні послуги можуть стосуватися різних аспектів та ситуацій у житті молоді.

Серед основних видів інформації для молоді можна виділити:

– інформацію, яка цікава та корисна лише молоді, така, як послуги, події, інформування, консультації, навчання, створення мереж однолітків, їх підтримка

та навчання для однолітків тощо, охоплюючи всі теми, які важливі для молодих людей;

– загальна інформація, яка цікава та корисна для всієї громади, включаючи нормативно-правову базу, довідкову інформацію про громаду, її економічне та культурне життя тощо.

Інформаційні послуги та заходи можуть надаватися молоді шляхом:

– створення інформаційних центрів або пунктів, які надають молоді різноманітні молодіжні послуги;

– організації міжгалузевих молодіжних сервісів та послуг;

– впливу через однолітків, здійснення комунікації та допомоги в особистій взаємодії;

– забезпечення віч-на-віч комунікації між молоддю та фахівцями;

– використання цифрового середовища для надання інформаційних послуг, задіюючи при цьому різноманітні методи та інструменти.

Інформаційні та консультаційні послуги зазвичай надаються муніципалітетами та організаціями на основі реальних потреб молоді в підтримці та інформаційній просвіті. Молоді необхідний широкий спектр інформації, а також професійні консультації та рекомендації з різних аспектів їхнього життя, таких, як вибір професії, психологічні проблеми, прийняття рішень та активна участь у житті суспільства.

На сьогодні особливо важливим є цифровий підхід до надання інформації молоді. Водночас це вимагає нових компетентностей і навичок. Сама ж молодь є як виробником, так і споживачем інформації: серед молодих людей наразі відчувається великий вплив на думки один одного, особливо в контексті таких питань, як нетерпимість, расизм, екстремізм, пропаганда та знущання. Тому важливо розвивати навички молоді щодо участі в суспільному житті та здатність впливати на нього, включаючи використання електронних засобів участі, комунікаційних технологій тощо.

Слід зазначити, що молодь усе більше використовує нові технології та цифрові медіа, а цифрові технології є невід'ємною частиною сучасного повсякденного життя і грають важливу роль у розвитку суспільства. Новітні інформаційні технології допомагають молоді отримати доступ до інформації, розвивати особисті навички, взаємодіяти з однолітками, висловлювати свою думку, творити та самореалізовуватися, захищати свої права й проявляти громадянську активність.

Так, онлайн-практика молодіжної роботи є важливим інструментом, який відіграє ключову роль у використанні нового цифрового простору для сприяння розвитку молоді, підтримки цифрової грамотності та саморозвитку. Цифрова

молодіжна робота використовує новітні інформаційні технології та цифрові медіа для досягнення своїх цілей, які в цілому збігаються з цілями інших форм молодіжної роботи, а саме – сприяти розвитку та самореалізації молоді. Однак у цифровій молодіжній роботі використовуються інструменти цифрових медіа та технологій, які дозволяють підтримати інтерактивність, зручність доступу та більш широке охоплення молоді.

Також слід зазначити, що форми цифрової молодіжної роботи можуть різнитися в залежності від організації, доступних ресурсів, фінансування та інфраструктури. В основному, це надання різноманітних інформаційних послуг, таких, як інформування, навчання, консультування тощо. Цифрові медіа дозволяють адаптувати інформаційні послуги під потреби молоді та забезпечити доступність та зручність у використанні.

Важливо, щоб цифрова молодіжна робота включала в себе використання ресурсів державних органів влади та громадських організацій. Для забезпечення ефективності цифрової молодіжної роботи важливо, щоб органи державної влади створили доступний та зрозумілий інтернет-ресурс або розділ на офіційному веб-сайті, де буде викладена інформація про реалізацію державної молодіжної політики та можливості для молоді. Загалом же, цифрова молодіжна робота – важливий інструмент для залучення молоді до активної участі в суспільному житті, розвитку її цифрових компетентностей та забезпечення доступу до необхідної інформації та підтримки.

У цьому контексті дослідження наявних інтернет-ресурсів ОТГ, таких, як офіційні сайти, сторінки в соціальних мережах (Facebook) та YouTube-канали, з точки зору їх орієнтованості на молодь та її потреби є важливим для оцінки дієвості молодіжної роботи на місцевому рівні. Такі дослідження можуть надати необхідну інформацію щодо того, які зусилля робляться для інформування молоді та впливу на їхні проблеми і потреби. Разом із тим офіційні сайти ОТГ можуть виступати важливим джерелом інформації для молоді щодо реалізації молодіжної політики та інших аспектів молодіжної діяльності.

З іншого боку, на основі результатів дослідження «Сучасний стан формування та реалізації молодіжної політики в об'єднаних територіальних громадах», проведеного в межах НДР, можна відмітити високий рівень технічного забезпечення офіційних інформаційних ресурсів місцевих органів влади. Так само можна відзначити й досить високий рівень включеності громадських організацій у життя громад. У той же час наявність та робота просторів для молоді (молодіжних центрів/хабів) не відображена на офіційних сайтах ОТГ.

Окремо слід зауважити, що пошук інформації для молоді по сайту не виглядає привабливим в основному через те, що інформації, адресатом якої є саме молода людина, практично немає на сайтах об'єднаних територіальних громад: користувач сайту повинен точно знати й чітко розуміти, що саме йому потрібно знайти.

Вкажемо й те, що цифрова молодіжна робота відіграє ключову роль у підвищенні рівня освіченості та навичок як серед молоді, так і серед фахівців молодіжної сфери, молодіжних лідерів та інших залучених осіб, що займаються молодіжною роботою. Цифрові засоби можуть використовуватися для різних цілей, приймати різні форми та адаптуватися до конкретної організації, наявної інфраструктури, рівня фінансування і ресурсів на національному, регіональному та місцевому рівнях. Здійснювати молодіжну роботу через цифровий простір можуть усі об'єднані територіальні громади, але на даний момент цей потенціал практично не використовується. Важливо зазначити й те, що інформація, яка розміщується на офіційних веб-сайтах владних структур, наразі демонструє високий рівень доступності з програмного, технологічного та мовного аспектів.

У системі цінностей молодіжного оточення інформаційні цінності відіграють надзвичайно важливу роль, оскільки вони завжди мали велике значення для всього суспільства. Рівень поінформованості сучасної людини безпосередньо впливає не лише на її духовний розвиток, а й на матеріальні та економічні можливості. Саме тому суспільства, зокрема в розвинених країнах, відзначають різке зростання ролі інформаційних цінностей, що відбувається на фоні швидкого розвитку технічних засобів комунікації.

Оскільки молодь є найбільш активною соціальною групою, важливість інформаційних потреб у різних аспектах набуває особливого значення в молодіжному середовищі. Аналізуючи зв'язок між особистісними характеристиками та інформаційними уподобаннями студентів, як представників сучасної молоді, можна відзначити, що популярнішими серед інтернет-ресурсів, незалежно від типу особистості, є соціальні мережі та інформаційні сайти. Ці два види ресурсів, ймовірно, відповідають основним запитам молодих людей: потребі в отриманні нової інформації та бажанню спілкуватися (залишатися в контакті зі спільнотою), а віртуальний характер і можливість взаємодії є особливими рисами інтернет-комунікації, які найкраще відповідають цим потребам.

Наостанок зауважемо, що саме поняття «інформаційна потреба» пов'язане з такими термінами, як «інформаційний інтерес» та «інформаційний запит», які виражають інформаційні потреби і є їхнім активним виявом. Натомість

інформаційний інтерес проявляється під час інформаційного використання. Обидва терміни відображають внутрішню структуру процесу формування інформаційних потреб. Інформаційний інтерес означає вибіркоче ставлення до інформації, пошук каналів, що можуть задовольнити потреби. Ця вибіркочість формується впливом виховання, навчання та діяльності, що вимагає інформації. Інформаційний запит іноді називають «знанням про незнання», тобто потребою в інформації, яка зараз є невідомою, але необхідною для вирішення конкретної проблеми або завдання.

Висновки: Для того, щоб ефективно формувати інформаційне середовище в громаді з урахуванням потреб молоді, можливостей їхнього розвитку й самореалізації, важливо виконувати наступні кроки:

- чітко визначити молодь як цільову аудиторію для інформаційних повідомлень та потоків;
- структурувати інформацію для молоді зрозуміло й логічно, враховуючи їхні потреби та інтереси;
- виділяти молодь як окремого адресата інформації, яка може бути корисною або цікавою для всіх членів громади, за необхідності перенаправляючи інформацію далі.

Це допоможе забезпечити належне охоплення молоді інформаційними послугами й створити сприятливе середовище для реалізації сучасної молодіжної політики в громаді, регіоні та країні. При цьому інформаційні та комунікативні інструменти відіграють досить важливу роль у забезпеченні доступу молоді до необхідної інформації, навчальних ресурсів, участі в житті громади та суспільства. Подальший розвиток і впровадження цих інструментів сприятиме не лише полегшеному доступу до інформаційних ресурсів, але й підтримці психологічного стану молоді, ефективній молодіжній роботі.

Список використаних джерел

1. Драпушко Р., Горінов П., Міненко Є. Ефективність залучення молоді до прийняття управлінських рішень. Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Публічне управління та адміністрування. 2022. Том 33(72) № 3. С. 54–59.
2. Молодіжна політика в Україні: навчальний посібник / П. В. Горінов, Р. Г. Драпушко, Н. А. Драпушко, О. Є. Ільюк / за заг. ред. акад., проф. В. П. Андрущенко. Київ: Український державний університет імені Михайла Драгоманова, 2023. 304 с.

3. Закон України «Про науково-технічну інформацію». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3322-12#Text>
4. Закон України «Про інформацію». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text>
5. Закон України «Про Основні засади молодіжної політики». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1414-20#Text>
6. Рекомендації щодо реалізації молодіжної політики в умовах децентралізації. URL: <http://youthcouncil.com.ua/new/40>
7. Результати першого етапу децентралізації в Україні 2014–2019 роки. URL: <https://decentralization.gov.ua/about>
8. Руденко О., Кожушко Н. Програмно-цільовий механізм реалізації державної молодіжної політики в контексті інноваційних перспектив транскордонного співробітництва // Глобальне управління та економіка. 2015. № 1. С. 169–176.
9. Десятки молодіжних центрів з усієї України стали хабами цифрової освіти // Прес-офіс. 2020. URL: <https://thedigital.gov.ua/news/desyatki-molodizhnikh-tsentriv-iz-usiei-ukraini-stali-khabami-tsifrovoi-osviti>

References

1. Drapushko R., Gorinov P., Minenko Y. Efficiency of youth involvement in decision-making. Scientific Notes of V. I. Vernadsky Taurida National University. Series: Public management and administration. 2022. Vol. 33(72) No. 3. С. 54-59.
2. Youth Policy in Ukraine: a textbook / P. Gorinov, R. Drapushko, N. Drapushko, O. Iliuk / edited by Academician, Professor V. Andrushchenko. Kyiv: Mykhailo Drahomanov Ukrainian State University, 2023. 304 с.
3. Law of Ukraine «On Scientific and Technical Information». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3322-12#Text>
4. The Law of Ukraine «On Information». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text>
5. Law of Ukraine «On the Basic Principles of Youth Policy». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1414-20#Text>
6. Recommendations for the implementation of youth policy in the context of decentralization. URL: <http://youthcouncil.com.ua/new/40>
7. Results of the first stage of decentralization in Ukraine 2014–2019. URL: <https://decentralization.gov.ua/about>
8. Rudenko O., Kozhushko N. Program-targeted mechanism for the implementation of state youth policy in the context of innovative prospects for cross-border cooperation // Global management and economy. 2015. № 1. С. 169–176.

9. Dozens of youth centers from all over Ukraine have become hubs of digital education [Electronic resource] // Press office. 2020. URL: <https://thedigital.gov.ua/news/desyatki-molodizhnikh-tsentriv-iz-usiei-ukraini-stali-khabami-tsifrovoi-osviti>

Rostislav DRAPUSHKO, Pavlo GORINOV, Yehor MINENKO. Information resources and communication tools as a tool for digitalising youth work under martial law.

The article is devoted to a comprehensive study of the current state of digitalization of youth work under martial law, in particular, the role of information resources and communication tools in the process of digitalization of youth work under martial law was analyzed. The author investigates how modern technologies and digital media can affect the effectiveness of youth work under martial law. It is found that information resources and communication tools are becoming key tools for ensuring youth access to information, developing their competencies and enhancing youth participation in community life. Quantitative and qualitative analysis of media content was carried out to assess and analyze the conditions for the formation and implementation of youth policy in the amalgamated territorial communities (the study «Analysis of ATC Internet Resources» included content analysis and qualitative analysis of the available ATC Internet resources – official websites, Facebook pages, YouTube videos – in terms of their focus on youth, their problems and needs).

Key words: *youth policy, information resources, mechanisms for implementing youth policy, digitalization of youth work, youth work in amalgamated territorial communities.*